అలిశెట్టి ప్రభాకర్ కవిత

నవతెలంగాణ పబ్లిషింగ్ హౌస్

విషయసూచిక

1. ఎర్ర పావురాలు 25–56

2. మంటల జెండాలు 57–76

3. చురకలు 77–92

4. రక్తరేఖ 93–132

5. సంక్షోభ గీతం.................................... 133–156

6. సిటీ లైఫ్ 157–322

7. మరణం నా చివరి చరణం కాదు 323–360

ట్రీట్‌మెంట్

ఇండియా గుండెల మీద
స్టెతస్కోపు పెట్టి చూశాను
పరీక్షగా....
నగ్నంగా ఉన్న చెవుల శరీరాలకు
అగ్నిలా చురకలు తగిలిన
సెగల అలజడి నాలో....
ఇది రోగం కాదు ఘోరం.
ఇది పాపం కాదు శాపం.
ప్లీజ్.....క్విక్....
అందరూ ఒక్కొక్కరే
ముందుకు రండి.
చుక్కా చుక్కా కలిపి
చైతన్యం టానిక్ తీసుకురండి.
ఈ ట్రీట్‌మెంటే దీనికి కరెక్టు జడ్జ్‌మెంట్.
నేను డాక్టర్ని కాను బ్రదర్.
మీలోని అజ్ఞానం, సోమరితనం
బీడు భూముల్ని దున్నాలని
పరితపించే ట్రాక్టర్ని

వర్తమానం

దాదాపు
నగ్నంగా ఉన్న
వృక్ష ప్రపంచంలోంచి
చిక్కిన ఆకుల
శరీరాల్లోంచి
నరాల ఈనెలు
కొట్టొచ్చినట్టుగా
కనిపిస్తున్నాయి.

ఇది...
ప్రకృతి శిశిరం కాదు
సమాజ శిథిలం చూడు
అవి ఈనెలు కావు. ఈటెలు నేడు.

మురికి చిత్రం

బూరుగు చెక్కల్లాంటి
బొక్కలకు
ప్లాస్టిక్ కవరు
ప్యాకింగ్ వంటి దేహం.
పెంటకుప్పలా స్పురించే ఆ నెత్తికింద

చరిత్ర చెప్పని గణితం

సామాన్యుడి జీవిత వృత్తాంతం
ఎప్పుడూ కష్టాలు ఇమిడిఉండే
ఒక బిందువు
అతన్నాధారం చేసుకుని గీసుకునే
వృత్త వైశాల్యాలే
సంపదలు సౌఖ్యాలు సౌధాలు
ఇది చరిత్ర చెప్పిన గణితం కాదు
ప్రతి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ
బాహాటంగా ఏర్పరుచుకున్న
స్వార్థపు వలయం

చెమట వ్యాపారం

నీ శ్రమఫలం
నీ సమక్షంలోనే పాతిపెట్టబడ్డ
విత్తనం
దాన్నే డబ్బుచెట్టుగా పెంచి
దక్కించుకున్న వాడిదే
పెత్తనం

మెడలు

మెడలు వంచి శ్రమించే వాడిని
వరించనిదే గోల్డు మెడలు

బ్యూటీ పార్లర్లు

ముసలితోలు సాగదీసి
ముడతలిస్త్రీ చేసే మేస్త్రీలు

ప్రకటన

మీ వెంట్రుకలు కొరివిదయ్యాల్లా మెరవాలంటే
మా కంపెనీ వినూత్న సృష్టి డాంబర్నే వాడండి

ధరలు

ఒకనాడు జరిగిన చిన్న పరాభవానికి
రోజు రోజుకీ విస్తృతమౌతున్న శత్రుత్వంలా

పెళ్ళిచూపులు

చుట్టూరా క్రూరమృగాలు
నడుమ బిక్కచచ్చిన లేడిపిల్ల

ఈ తరం క్రీస్తు

బలవంతంగా
విద్యార్థుల్ని
పుస్తకాలకి
శిలువేసి
సంవత్సరాల
మేకులు
దిగేసి
వొదిలేస్తే
ఈ విద్యా వ్యాపార వ్యవస్థలో
నెత్తురోడుతూ
యింకెందరు నిరుద్యోగ క్రీస్తులో

పోరాటం

పురుషాహంకార సముద్రం మధ్యన
చిక్కి
తల్లడిల్లితే ఒక రమణీయ ద్వీపం
వరకట్న దురాచారపు అంధకారంతో
పోరేందుకు
సమాయత్తమైందొక చిరుదీపం.

పింజర

వాడు–
కాలాన్ని రేసుగుర్రంలా పరుగెత్తించలేడు
కిర్సనాయిలు డబ్బా పట్టుకుని
క్యూలో మెల్ల మెల్లగా కదుల్తున్నవాడు

వాడు–
బతుకుని చెక్కు బుక్కులా తిరగెయ్యలేడు
జేబు గొయ్యిలో పాతేసిన
మురికి రూపాయి శవం కోసం వెదుకుతున్నవాడు

వాడు–
అమూలాగ్రం సమస్యల్ని పరికించే మేధావి కాడు
అనుక్షణం నిరాశాంకుశంతో పొడుచుకునే
నిర్బలుడు

యుద్ధభూమి

గతం–
త్యాగాల శిఖరాగ్రమ్మీద నిలిచిన
సైనిక శిబిరం

సూర్యుడే నా ముఖచిత్రం

ఎన్నెన్ని
గాయపడిన ఉదయాల్ని
సంకలనంగా కూర్చినా

ఎవరెవరి
బాధామయ గాథల్ని
ఈ కలంతో జాలువార్చినా

మిత్రుడా
నిరంతరం
సూర్యుడే నా ముఖచిత్రం

ఆయుధాన్ని అధ్యయనం చెయ్

కత్తి అంచు మీద
తడితడిగా నెత్తుటి బొట్టు
తచ్చాడుతున్న వేళ
కనుకొలకుల్లోని అశృబిందువే
అగ్నికణమై కురిసేందుకు
సంసిద్ధమౌతున్న సమయం
ఆయుధాన్ని అధ్యయనం చెయ్

21

నెత్తుటి సెలయేరు
పదహారు...
ప్రచండ సూర్యుడు
పదిహేడు....
ఆ పదునైన వయసే
ప్రమాదాల అంచురా
చూసినడు!
చూసినడు!!

22

శిథిలావస్థలో నున్న
రూపాయి
రెండుగా చీలి
దారిద్ర్యానికి దారిస్తే
తల దాచుకోనా
లేక
తల బాదుకోనా!?

23

మహదానందంగా
మన మెదళ్లని తొలిచే
జంట పురుగులు
తెలుగులో
దర్శక నిర్మాతలు!

121

డబ్బుకి లొంగువాడు
సీసాకి పొంగువాడు
ఎవడైనా....
అల్పజీవే!

122

సెక్రటేరియేట్
ఉష్ట్రపక్షి
సమస్యల ఫైళ్ళల్లో
తల దూర్చి
ఉంచటమే గానీ
తల ఎత్తి
జనం కేసి
చూసిందెపుడో...?

123

ఇకిలిస్తే
పళ్లు కనిపించనంత
సుతారమైంది
వాడి నవ్వు!

247

ఈ దేశంలో
చదువులకంటే
'కాపీ' గొప్పది
మన ఓట్లుకొంటే
'టోపీ' గొప్పది

248

ప్రతి పోలీస్ స్టేషన్
ప్రభుత్వ సారాయి దుకాణంగా
కనిపించి
కానిపించటమే
ఇప్పుడు
లేటెస్ట్ ఫ్యాషన్...!

249

"ఒక్కొక్కమొక్కటి
ఒక్క రెండ్రెండు
ఒక్క మూడు మూడు
ఒక్క నాల్నాలుగు..."
కల్లాకపటం ఎరుగని
ఈ ఎక్కాలు
రేపు

మరణం నా చివరి చరణం కాదు

మరణం నా చివరి చరణం కాదు
మౌనం నా చితాభస్మం కాదు
మనోహరాకాశంలో విలపించే చంద్రబింబం
నా అశ్రుకణం కాదు

నిర్విరామంగా నిత్యనూతనంగా
కాలం అంచున చిగురించే నెత్తుటి ఊహను నేను
కలల ఉపరితలమ్మీద కదలాడే కాంతి పుంజం నేను
కన్నీళ్లకి కర్తవ్యాన్ని నిర్దేశించే దిక్సూచిని నేను
అగ్ని పద్యం నేను దగ్ధగీతం నేను అక్షరక్షిపణి నేను
ఆయుధాలుగా రూపాంతరంచెందే ఆకలి నేపథ్యం నేను
అడవి నేను - కడలి నేను
ఉప్పొంగే మానవ సమూహాల సంఘర్షణ నేను
అజ్ఞాతంగా అంతర్లీనంగా
మట్టిపొరల్లోంచి పరివ్యాప్తమవుతున్న పోరాట పరిమళం
నేను

శుష్కించిన పల్లెనుంచి శిథిలమైన బతుకునుంచి
శూలమైన చూపునుంచి
పరాధీనమౌతున్న స్వేదంలోంచి ఆవిర్భవించిన
మంటల జెండాల జాతర నేను మందుపాతర నేను
లోపభూయిష్టమైన వ్యవస్థలో లోహంగా మారిన పిడికిలి
నేను

రహస్సంధ్య

సంపన్నుడి భవనం మీద ప్రసరించిన
తొలి సూర్యకిరణం
పెట్టుబడిగా పరావర్తనం చెంది
పెంకుటిళ్లకి పలుచని వెలుతురుగా విస్తరించి
దగాపడిన జాతి మీద దోపిడి మెలమెల్లగా ఒళ్ళు
విరుచుకుంటుంది.

పూరిగుడిసె మీద పేదగాలి రెపరెపలాడి
నినాదం నిలువునా చిరిగిపోతుంది
ఊచకోత ప్రారంభమవుతుంది
ఎన్నికలు మళ్లీ రంగంలోకి దిగుతాయి

అవార్డువన్నె తరిగి ఆసుపత్రివార్డులో ప్రభుత్వం
కుళ్లిపోతుంది
రేషన్‌కార్డు నలిగి నేరాలు విరబూస్తాయి
రక్తంలో సూక్ష్మక్రిమి చేరి క్రొత్త వ్యాధి ప్రబలిపోతుంది
కనుకొలుకుల్లోంచి స్వచ్ఛందంగా
స్వాతంత్ర్య బిందువొకటి రాలిపోతుంది

కళ్లు తెరుస్తూనే
ఆకలితో పేగులు
చింకి పాత్రలతో జరీపోగులు
పరాచికాలు మొదలెడతాయి

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Alisetti+Prabhakar+Kavita

* * *